

Calea Către Hristos

Studii Biblice

Recunoașterea
condiției omenești

3 - 16

(1) CUM POT FI ȘTERSE PĂCATELE NOASTRE?

Fapte 2:38

Studiu Aprofundat: Fapte 3:19; Proverbe 28:13; Ezechiel 36:31; 20:43; 2 Corinteni 7:9-11; Psalmi 38:18

Numai prin Domnul Isus Hristos noi putem fi aduși în armonie cu Dumnezeu, cu sfințenia Lui. Dar cum putem veni la Domnul Hristos? Mulți ridică aceeași problemă pentru care, în Ziua Cincizecimii, mulțimea, străpunsă în inimă de vinovăția păcatului, a strigat: “Ce să facem?” Primul cuvânt al răspunsului lui Petru a fost: “Pocăiți-vă”. Altădată, la scurt timp după aceea, el a spus: “Pocăiți-vă... și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele” (Fapte 3,19).

Pocăința cuprinde în sine o adâncă părere de rău de păcatele săvârșite și o continuă ferire de a le mai face. Noi nu vom renunța pe deplin la păcat până când nu vom ajunge să simțim păcătoșenia lui; până când nu vom ajunge să-l părăsim cu toată inima noastră, până atunci nu se va produce adevărata schimbare în viața noastră.

Sunt mulți aceia care dau greș în a înțelege adevărata natură a pocăinței. Multora le pare rău că au păcătuit și chiar ajung să facă o schimbare vizibilă în viața lor, aceasta pentru că se tem că păcatele lor vor aduce asupra-le suferințe. Dar nu aceasta este pocăința, în sensul biblic. Unii ca aceștia deplâng mai degrabă suferința decât păcatul. Aceasta era amărăciunea lui Esau când a văzut că a pierdut pentru totdeauna dreptul de întâi născut.

Balaam, înspăimântat de îngerul care stătea în calea sa cu sabia scoasă, și-a recunoscut vina de teamă să nu-și piardă viața; dar el nu manifesta o adevărată pocăință, o reală părere de rău pentru păcat, nici o întoarcere de la scopurile lui, nici scârbă față de ceea ce este rău. Iuda Iscarioteanul, după ce a vândut pe Domnul său, a strigat: “Am păcătuit, căci am vândut sânge nevinovat” (Matei 27,4).

Mărturisirea aceasta a fost smulsă sufletului său vinovat datorită unui simțământ teribil de condamnare și a unei teribile așteptări a judecății. Urmările actului său îl umpleau de groază, dar nu era pătruns de o durere profundă, zdrobitoare de inimă pentru faptul că a vândut pe Fiul nevinovat al lui Dumnezeu și a lepădat pe Sfântul lui Israel. Faraon, sub influența plăgilor trimise de Dumnezeu, a recunoscut păcatul său numai pentru a scăpa de continuarea pedepsei, dar s-a reîntors la poziția de sfidare a cerului de îndată ce plăgile au încetat. Toți aceștia deplângeau rezultatele păcatului, dar nu erau zdrobiți pentru păcatul în sine.

(2) CE DESCRIERE ATRIBUIE ACEST TEXT LUI HRISTOS CARE, PRIN SPIRITUL SĂU, RISIPEȘTE ÎNTUNERICUL ȘI DEZVĂLUIE LOCURILE ASCUNSE ALE SUFLETULUI?

Ioan 1:9

Studiu Aprofundat: Ioan 12:46; 8:12; 2 Corinteni 4:6; 1 Ioan 2:8; 1 Tesaloniceni 5:5; Matei 6:23

Însă atunci când inima se supune influenței Duhului Sfânt, conștiința va fi trezită, iar păcătosul va ajunge să înțeleagă ceva din profunzimea și sfințenia legii lui Dumnezeu, care este temelia guvernării Sale în ceruri și pe pământ. “Lumina aceasta este adevărata Lumină care luminează pe orice om, venind în lume”, care luminează cămărilor tainice ale sufletului, iar lucrurile ascunse ale întunericului sunt aduse la lumină. Simțământul vinovăției pune stăpânire pe minte și inimă. Păcătosul înțelege acum dreptatea lui Dumnezeu și îi este groază să apară, în vinovăția și întinarea lui, înaintea Celui care cercetează inimile. El vede iubirea lui Dumnezeu, frumusețea sfințeniei și bucuria curăției; el dorește atunci din inimă să fie curățit și readus în legătură cu cerul.

(3) LA FEL CA ÎMPĂRATUL DAVID, CUM VA FI RUGĂCIUNEA CELUI CĂRUIA ÎI PARE RĂU CU ADEVĂRAT PENTRU PĂCATELE LUI?

Psalmi 51:1-4

Psalmi 51:10

Studiu Aprofundat: Psalmi 32:5; 38:18; Ezechiel 36:31; 20:43; 1 Ioan 1:7-9

Rugăciunea lui David, după căderea sa, ilustrează natura adevăratei căințe pentru păcatul săvârșit. Pocăința sa a fost sinceră și profundă. El

n-a făcut nimic ca să-și micșoreze vina; rugăciunea sa n-a fost nicidecum inspirată de dorința de a scăpa de amenințarea judecății. David a văzut grozăvia păcatului său; și-a dat seama de josnicia sufletului său și îi era scârbă de păcatul său. El s-a rugat nu numai pentru iertare, ci și pentru curăția inimii. El tânjea după bucuria sfințirii: spre a fi iarăși în armonie și comuniune cu Dumnezeu.

Nu stă în puterea noastră să dăm pe față o astfel de pocăință; ea se dobândește numai prin Domnul Hristos, care S-a înălțat la cer și a dat daruri oamenilor.

(4) CARE ESTE REZULTATUL MĂRTURISIRII CARE URMEAZĂ DUPĂ ADEVĂRATA POCĂINȚĂ?

Psalmi 32:1

Studiu Aprofundat: Isaia 1:18; Psalmi 128:1; Deuteronom 5:33; 11:13-15; Matei 5:8; Mica 7:18, 19

(5) ÎN MOD LOGIC, CE PAȘI TREBUIE FĂCUȚI ÎNAINTE DE MĂRTURISIRE?

Matei 11:28, 29

Studiu Aprofundat: Isaia 55:1-3; 45:22-25; Ioan 6:37; Apocalipsa 22:17; 1 Petru 5:7

Dar tocmai aici, în acest punct, mulți pot greși și, de aceea, nu mai ajung să primească ajutorul pe care Domnul Hristos dorește să li-l dea. Aceștia gândesc că nu pot veni la Domnul Hristos până când mai întâi nu se pocăiesc și că pocăința îi pregătește pentru iertarea păcatelor lor. Este adevărat că pocăința precede iertarea păcatelor; căci numai inima zdrobită și smerită va simți nevoia unui Mântuitor. Dar oare trebuie ca păcătosul să aștepte până când va fi pocăit și numai după aceea să vină la Domnul Isus? Trebuie oare să facem din pocăință un obstacol între păcătos și Mântuitor?

Sfânta Scriptură nu ne învață că păcătosul trebuie ca mai întâi să se pocăiască și numai după aceea va putea să dea curs invitației Domnului Hristos: “Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă”

(6) CARE ESTE SURSA ADEVĂRATEI POCĂINȚE?

Studiu Aprofundat: Fapte 3:26; 11:18; Ieremia 31:31-33; Ezechiel 36:25-31; Zaharia 12:10; Romani 11:26, 27; 2 Timotei 2:25, 26

Ceea ce conduce pe păcătos la adevărata pocăință este puterea mântuitoare a Domnului Hristos. Apostolul Petru clarifică această problemă în cuvântul adresat iudeilor când zice: “Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui, și L-a făcut Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor”. Noi nu putem nicidecum să ne pocăim fără ca Duhul lui Hristos să trezească conștiința, după cum nu putem fi iertați de păcatele noastre fără Domnul Hristos.

Domnul Hristos este izvorul oricăror impulsii bune. Numai El poate sădi în inimă vrăjmășie față de păcat. Orice dorință după adevăr și curăție, convingerea cu privire la propria noastră păcătoșenie constituie dovada faptului că Duhul Său Sfânt lucrează în inimile noastre.

(7) PE CINE ATRAGE DOMNUL LA EL CU DARUL POCĂINȚEI ȘI OFERTA MÂNTUIRII?

Ioan 12:32

Studiu Aprofundat: Isaia 49:6; Romani 5:17-19; 1 Timotei 2:6; Evrei 2:9; 1 Ioan 2:2; Apocalipsa 5:9; Luke 15

Domnul Hristos trebuie să fie descoperit păcătosului ca Mântuitor care a murit pentru păcatele lumii. Privind la Mielul lui Dumnezeu înălțat pe crucea Golgotei, taina mântuirii începe să se descopere minții noastre, iar bunătatea lui Dumnezeu ne conduce la pocăință. Prin moartea Sa pentru cei păcătoși, Domnul Hristos a dat pe față o iubire mai presus de înțelegerea noastră. Pe măsură ce păcătosul o contemplă, dragostea aceasta îi înduioșează inima, îi impresionează mintea și îi conduce sufletul la căință.

Este adevărat că, uneori, oamenii încep să se rușineze de căile lor păcătoase și se lasă de unele din obiceiurile lor rele, înainte de a fi conștienți de faptul că sunt atrași spre Hristos. Dar ori de câte ori aceștia depun eforturi de a produce o reformă în viața lor dintr-o dorință sinceră de a face ceea ce este drept, puterea lui Hristos este aceea care-i determină la aceasta. O influență mai presus de cunoașterea lor lucrează asupra sufletului, conștiința este trezită, iar manifestarea vieții lor este schimbată în bine. În timp ce

Domnul Hristos îi atrage să privească la crucea Sa, să privească pe Acela care a fost pironit pentru păcatele lor, poruncile lui Dumnezeu revin în conștiință. Stricăciunea vieții lor și păcatul adânc înrădăcinat în suflet le sunt descoperite. Ei încep atunci să înțeleagă ceva din neprihănirea Domnului Hristos și exclamă: “Ce este oare păcatul, că a trebuit să ceară un sacrificiu atât de mare pentru mântuirea victimelor lui? Toată această dragoste, toată această suferință, toată această umilință au fost oare necesare pentru ca noi să nu pierim, ci să avem viața veșnică?”

Păcătosul se poate opune acestei iubiri divine, el poate refuza să se lase atras de Hristos; dar dacă nu se va opune, atunci va fi atras de Hristos. Înțelegerea Planului de Mântuire îi va conduce la piciorul crucii în adâncă pocăință de păcatele sale, care au pricinuit suferințele Fiului mult iubit al lui Dumnezeu.

(8) CE INVITAȚIE MINUNATĂ ADRESEAZĂ DOMNUL CELOR CARE ÎNSETEAZĂ DUPĂ ALTCEVA DECÂT ACEASTĂ LUME POATE OFERI?

Apocalipsa 22:17

Studiu Aprofundat: Ioan 7:37, 38; 4:10; Isaia 55:1-3; 12:3

Această voință divină care lucrează asupra lucrurilor din natură vorbește și inimilor oamenilor, dând naștere în ființa lor unei dorințe inexprimabile după ceva care le lipsește. Lucrurile firii, ale păcatului nu-i mai satisfac. Duhul lui Dumnezeu îi îndeamnă mereu să caute numai acele lucruri care le pot da pace și liniște: harul lui Hristos, bucuria sfințirii. Prin mijloace văzute și nevăzute, Mântuitorul nostru lucrează continuu ca să atragă inimile oamenilor de la plăceri care nu satisfac, plăceri ale păcatului, la binecuvântările veșnice pe care le pot primi în Hristos. Tuturor acestor suflete care caută în van să bea din fântânile fără apă ale păcatului li se adresează chemarea divină: “Celui ce îi este sete, să vină, cine vrea, să ia apa vieții fără plată”.

Voi, care simțiți în inimile voastre dorința după ceva mai bun decât poate oferi lumea păcatului, recunoașteți această dorință a sufletului vostru ca fiind vocea lui Dumnezeu! Cereți de la El să vă dea pocăința, rugați-L să vă descopere pe Domnul Hristos în nemărginita Lui dragoste și desăvârșită curăție.

(9) CÂND NOI PĂCĂTOȘII PRIVIM LA CARACTERUL LUI HRISTOS, CUM NE VEDEM PE NOI ÎNSINE?

Isaia 64:6

Studiu Aprofundat: Isaia 53:6; Iov 14:4; 15:14-16; 25:4; Psalmi 51:5; Romani 7:18, 24; Efeseni 2:1, 2; Ezechiel 36:31

În viața Domnului Hristos principiile legii lui Dumnezeu, iubirea față de Dumnezeu și oameni, au fost în mod desăvârșit exemplificate. Bunătatea, iubirea neegoistă constituiau viața Sa. Numai când privim la El și când lumina feței Mântuitorului nostru se revărsă asupra noastră, numai atunci ajungem să vedem păcătoșenia inimilor noastre.

Ca și Nicodim altădată, poate că și noi ne amăgim cu ideea că viața noastră este dreaptă, iar caracterul nostru moral este corect, trăgând concluzia că nu trebuie să ne mai umilim inima înaintea lui Dumnezeu, asemenea păcătosului de rând. Când însă lumina de la Domnul Hristos luminează sufletele noastre, numai atunci putem vedea cât suntem de păcătoși, numai atunci putem recunoaște egoismul faptelor noastre și vrăjmășia noastră împotriva lui Dumnezeu, care au mârșit fiecare act al vieții. Atunci vom înțelege că neprihănirea noastră este cu adevărat asemenea unor cârpe murdare și că numai sângele Domnului Hristos ne poate curăți de orice întinăciune a păcatului și ne poate reînnoi inimile făcându-le ca a Lui.

O singură rază a slavei lui Dumnezeu, o singură licărire a curăției Domnului Hristos care pătrund în suflet fac ca fiecare pată de necurăție să apară dureros de clar descoperind diformitatea și defectele caracterului omenesc. Aceasta va pune în evidență dorințele nesfințite, necredincioșia inimii și necurăția buzelor. Actele de neascultare ale păcătosului, prin care acesta desconsideră legea lui Dumnezeu ca fiind fără valoare, îi sunt înfățișate privirii și înțelegerii, iar spiritul său este copleșit și mâhnit sub influența cercetătoare a Duhului lui Dumnezeu. El se dezgustă de sine însuși atunci când vede caracterul curat și fără pată al Domnului Hristos.

(10) CE S-A ÎNTÂMPLAT CU DANIEL CÂND ȘI-A DAT SEAMA DE SLĂBICIUNILE DIN CARACTERUL SĂU?

Daniel 10:8, 10

Studiu Aprofundat: Daniel 8:17, 18; Apocalipsa 1:17; Marcu 9:6; Luca 1:12

Când profetul Daniel a privit slava ce înconjură pe solul ceresc care a fost trimis la el, a fost copleșit de simțământul propriei sale slăbiciuni și imperfecțiuni. Sufletul mișcat în acest fel va urî egoismul, va detesta iubirea de sine și va căuta: prin neprihănirea Domnului Hristos: acea curăție a inimii care este în armonie cu legea lui Dumnezeu și cu caracterul Domnului Hristos.

(11) CÂND VOM VEDEA NEPRIHĂNIREA LUI HRISTOS ȘI VOM ÎNȚELEGE CU ADEVĂRAT PRINCIPIILE SFINTE ALE LEGII LUI DUMNEZEU LA FEL CA ȘI PAVEL, CE SE VA ÎNTÂMPLA CU NOI? CUM VOM DESCRIE ACEASTĂ EXPERIENȚĂ?

Romans 7:9

Studiu Aprofundat: Romani 7:7; 3:20; 8:3-7; 1Ioan 3:4; Luca 10:25-28; Galateni 3:10; 2:19-21

Apostolul Pavel spune că “cu privire la neprihănirea pe care o dă legea”: în ceea ce privește faptele cum oamenii o aplică manifestării exterioare a vieții, el s-a abținut de la păcat; dar când a privit în profunzimea preceptelor sfinte, el s-a văzut pe sine așa cum îl vedea Dumnezeu și atunci s-a plecat în umilință și și-a mărturisit vina. Când el a înțeles natura spirituală a legii, păcatul i-a apărut în toată hidoșenia lui, iar prețuirea de sine a dispărut.

Sunt recunoscător pentru invitația lui Isus să vin și să învăț de la El cum pot găsi odihnă pentru sufletul meu.

Încercuiți:

Da

Nehotărât

Pentru că sunt atras de neprihănirea Lui și petrec mai mult timp cu El în studiul Cuvântului Său, văd tot mai bine că viața și caracterul meu au nevoie de curățire și sfințire.

Încercuiți:

Da

Nehotărât

Simt în inima mea tot mai mult dorința de a fi ca El, dar văd că sunt neputincios și nu pot să mă schimb prin putere mea.

Încercuiți:

Da

Nehotărât

Forma de Studiu Biblic (C) Merlin Beerman

www.RevelationPublications.com

Textul Adaptat din “Calea către Hristos” de E.G. White.

Ilustrații de (C) Goodsalt - www.goodsalt.com

Traducerea Întrebărilor și Răspunsurilor de

Lili O’Ara în colaborare cu Ilzi Sora.

Versetele Biblice sunt citate din versiunile: Cornilescu, Nouă Traducere În Limba Română și Noul Testament tradus în limbaj simplu (TLCR). Vă rugăm să fotocopiați sau să descărcați aceste lecții din website-ul nostru și să le împărtășiți cu alții! Această colecție nu poate fi modificată sau vândută fără permisiunea în scris de la Editura Revelation Publications. Această notă privind drepturile de autor trebuie să rămână în orice exemplar sau copie succesivă.

